

ANY I.

Barcelona 16 de Juliol de 1870.

NUM. 10.

2 QUARTOS
CADA
VIATJE.

2 QUARTOS
CADA
VIATJE.

LO PONTON.

PERIODICH MES CUHENT QUE UN VITCHO.

Redacció y Administració, Arch del Teatro, 21 y 23.

L'eclipse.

Ja u déya la dispesera de casa.—Hi haurá guerra; los homes morirán com á moscas. La profecia de Sant Vicens Ferrer ho porta, y ls sants no parlan may en vá.

Aquestas paraulas me feyan erissá ls cabells, que fà vint y un anys que tinch al cap. Y s'erissavan justament perque fà vint y un anys que ls hi tinch. L'any passat vaig entrar á la quinta, y com que s'deya si cridarian als quintos de l'any passat, tenian por que l'barber del regiment no ls esquilés. Per co s'erissavan!

La *bolsa* baixava y baixavan las mèvas esperansas.

La dispesera, que té una barruga al nas, continuava ab la barruga mes inflamada que may. Semblava l'nas de Napoleon.

Si no vé alguna cosa estraordinaria, deya ab véu de sibila, correrán rius de sanch, vindrà una fam com la de l'any dotze, en que jo vaig neixe, y ls gossos se menjaran los ossos dels homes que s'haurán mort de miseria.

—Y quina cosa estraordinaria podrà salvarnos, senyora Paula?

—No res, noy, una estrella ab qua ó bé un eclipsi.

—Un eclipse; jo demà n'hi té d'haver unl... Si.... si.... Jo u he llegit al diari, que encara que l'hi diuhen l'embuster, en-

tre moltes mentidas, b' dirá una vritat, que tant de b' pot dur á n' al meu cor!

—Déu fassa que demà no estigui núvol, digué la Senyora Paula, aixecant sos ulls d'anguila al sostre.

Ja som al 12 de Juriol. Està seré. Al mit del firmament llueix la lluna com la candidatura del príncep alemany. Encesa com lo cervell de Napoleon, rodona com las bolas que ab tanta abundancia han corregut en aquets dias, no espera mes que una cosa, eclipsarse.

Mes ¿com pot ser que s'eclipsi? Molt fàcilment. La terra l'hi fà sombra, y la sombra de la terra l'hi enmascararà la cara.

Ja comensa á semblar una bacina de barber. Ja sembla una tallada de síndria. Ja sembla una tallada de meló. Ja es mes estreta que la disciplina militar. Ja en si desapareix.

Puja la *bolsa*. Mos cabells se ballugan dintre del barret. No hi haurá guerra. La candidatura alemania está eclipsada.

Y mentres la terra tota l'hi llansa la sèva sombra; y mentres bufa lo vent y agombola núvols que tapan la vergonya del eclipse, comensa á tronar y á llampellar, com si en salva gastés la Fransa los trets dels canons que tenia preparats per passá l'Rhin.

Y aquellas gotas que queyan! No sembla sino que las mares de tanta gent com havian de morir si s'hagués declarat la guer-

ra, desfogavan sa alegria llansant un mar de llàgrimas.

Pero lo mès bonich de l'eclipse, es que en Prim se quedá á las foscas.

Després de dos anys de caminar á las pal·pentes buscant pèl mon, una llanterna que l'hi fés una mica de llum, quan per casuositat l'hagué trobada en un recó, y l'hagué encesa, veié lo que passava á son alrededor, y horrorisat se la deixà caure de las mans. Llavors tot eran papus, que l'volian agafar.

Per lo tant no seria estrany, que l'dia de l'eclipse s'hagués eclipsat per sempre la seva glòria.

La senyora Paula tenia rahó. No podia salvarnos res mes que una estrella ab qua ó bé un eclipse.

Lo nou rey devia portarnos guerra y miseria, molta miseria, perque 'ls reys en aquets temps de democracia tenen mes gana que 'ls pobles.

Aquella mateixa nit arribaren parts. Lo pare del príncep deya que 'l seu noy no volia una corona que havia admés tant sols perque la sèva senyora, que es molt ambiciosa, l'hi havia fet dir que si, quan després d'haver dinat, tot fent una bacayna, movia 'l cap en sentit afirmatiu.

—Bravo..... bravo..... No vull saber res més. Me 'n vaig al llit. Avuy dormiré de gust. Me rescabalaré del insomni que m' havia donat la por de anar á la guerra.

IV.

Al arribar á casa trobo la senyora Paula que se n' anava al llit. Tenia la berruga tota seca.

—Com ho tenim, noy?

—Ja està tot arreglat. Ja no hi ha rey.

—No veus, lo que jo 't deya? L' eclipse, noy, l' eclipse l' ha eclipsat.

—Una cosa hi notat, Senyora Paula. Mentre venia aquí pél carrer tot eran gripaus que saltavan com dimonis. Havian nascut á causa de la pluja?

—No, noy, no. Eran los gripaus que llansavan pér la boca los progressistas cremats de veure que tots los trets los surtan per la cuita.

Llavors no pogué menos que cridar «viu l' eclipse!», y després d' haverme ficit al llit, tinguí un somni deliciós.

Vegí la lluna, que avans de eclipsarse feia cara de alemany, ab cara de República. Fins duya gorro-frigi. Lo cel blau ab una pila d' estrelles escampadas semblava la bandera republicana.

Avuy demanaré á la Senyora Paula, que quan convé sab dir las cartas, que m' espliqui lo somni que he tingut.

MOSSEN BORRA.

Ranxo.

Entre 'ls noms que donava l' Cascabell de Madrid al princep alemany, l' hi deya Ole! Ole! sin Gaminde.

Vaja, que si ab un manifest nos hagués promés treurens á n' en Gaminde, nosaltres y ab nosaltres mit Catalunya l' hi donavam lo vot.

La bestia que 's diu revolució de Setembre tingué un cap y una qua.

Lo cap era sense servell, la qua era prima, tant prima que en ella s' hi sostenia un tal Prim, xicot de molt poc pes.

Un dia las moscas picavan á la bestia. Aquesta pera esquivárselas feu anar la qua. Lo Prim que s' hi agafava passá al cap, y 'l cap lo mossegà.

Lo pobre Prim deixà anar un crit. Recargolant la llengua, y ab una cara que feia llàstima esclamà:

«Hohenzollern Sigmaringen.»

Lo pais al sentirlo cregué que deya un renech ab alemany. S' aixecaren las sombras del dos de maig, los reys de les vehinas nacions se disposaren á fer trompadas, s' eclipsà la lluna, y la bestia se posà á corre llançant per qui en enllà al qui á la sèva qua s' agafava.

—S' aixecará?

En los moments actuals sembla que encare se n' hi vol tornar y que está disposat á seguirla, si convé fins á la república unitaria.

Seria molt bo agafarse á la qua de la bestia, si de tant en tant no s' hi rebés una que altra cosa. Y lo que es are 'm sembla que la cosa será mes federal que la Suissa.

Deya *La Convicció* de dias passats que 'l partit republicà volgué tocar lo cel ab los seus brassos; pero que aviat se vegé que eran de fanch los peus del colós.

Y dihem nosaltres que 'l partit carli, si no fos la boina no 'ls veuria sino ab vidres de multiplicar, ja que es mes grossa la boina que no pas ell mateix.

Després diu que Deu abat als orgullosos y ensalsa 'ls humils. Lo que abat Deu es als ximples, y si no que 'u digan los carlins, que á pesar de invocar sempre lo seu nom, no n' hi ha de fets.

Tenim entés que si la cosa no cambia, en lloc de *Deu y Rey*, dirán *Dimoni y Rey*, que son dues bestias de la mateixa família.

Quin xasco que ha donat lo Sr. Napoleon á n'en Prim! Després que aquet se pensava haver donat un cop de Tenorio provocant un conflicte europeo, aquell al trovarse frente á frente ab la Prusia se 'l treu del davant ab quatre fàstichs, ni mes ni menos que dos homes que al anarre á barallá á clatallots se treuen de entre camas als xicots que volan parodiarlos.

Podèu pensar com deu estar lo Sr. Guzman; vèlgans que aquet no es el *bueno* sino 'l progresista democràtic bunyoler.

Los cipayos han demanat que si acas se determina per lo govern espanyol donar un cop de mà sobre París se 'ls deixi anar á la vanguardia; y que si 'ls francesos passan los Pirineus, se 'ls encarregui la defensa de las Filipinas.

En Rivero es de la opinió que dat lo cas que 's rompin las hostilitats lo primer, de tot que 's deu fer, es ocupar la Champagne.

Lo dia que 'n Prim va anar á la Tertulia progresista, diu que van parlar del sol y de la lluna.

Això 'u van fer perque ningú 'ls entengués, y van lograr tant per complir lo seu objecte que no 's van entendre ni ells mateixos.

Ab aquet motiu, escriubien que tot Madrid se va entusiasmar.

No hu diguin á ningú. Per si ha guerra, un general molt coneget te demanat lo mando de la reserva y per lo que pugui tronar s' ha fet fer los galons de capitán general. Pobres campanas de Fransa, ja estan frescas si la guerra arriba á declararse!

¿Qué se 'n riuen perque parlem tant de guerra? Donchs no se 'n riuen los pobres minyons que han caigut soldats aquet any

que fins los que tenian presentat l' espèdient pel substitut han sigut incorporats á las companyias á que 'ls destinaren interin aquells entrat en caixa.

¿Encara se 'n riuen? ¿Que pot ser volen dir que lo que 'ns pensem que serà á fora causa serà á dins? De totes maneras siga per posar un rey que 'ns xaringui ó siga per posar un president que encare que prim nos esclafi, sembla que hi ha ganas d' amidarnos las esquenes per fernes un vestit de pell, lo jorn de la proclamació.

Los toros.

Demà hi ha toros. Jo que hi vist com s' ensejaven, vaig á ferlos quatre quartos de la funció,

Lo poble espanyol umplirà la plassa. Avans de la funció farà badalls de gana, perque 'l pobret si té sis rals per anar als toros, no n' té dos per anarre n' à dinar á *cal Afarta pobres*.

La musica avans de comensar, tocarà uns solos de Himne de Riego, que no hi haurà prou orellas per sentirlos; y això que 'ls progressistas no les tenen massa curtas.

Ocuparà la presidencia D. Sentit Comú, home gras, de molta catxasa, ab unas mānigas mes amples que la conciencia del govern.

Al últim sortirà la quadrilla. Al devant dos aguatzils ab una bandera que dirà: «Viva Espanya con honra.» Darrera d' ells tots los torejadors, vestits de *tutti colori* ó de coalició!

Velsiaquí los noms del toreros.

Primer espasa y director de la funció. — Joa net Conveniencia, de Reus, parent d' en Peroy (a) Magre. Prim, llauger, ab una queta al clatell que casi bē passa de qua, es una bona adquisició por l' empresa. Capejará, anirà endavant, endarrera, si convé de costat, s' ajupirà, s' aixecarà, quan se vegi perdut farà 'l mort y s' ha encarregat de matar als sis toros que s' han de lidiar.

Segon espasa. — N. N. (a) Bialó. D' aquet sols podem dir que ha vingut expressament de Puerto-Rico, y que està directament á las ordres de 'n Joanet.

Catxetero. — Nicolau Maria (a) Chispa, andalús, gras, gris y gros. Tirador de ganivet, està encarregat de rematar al bestiár, y además de béures las copetas una vegada bafa brindat lo primer espasa.

Capejadors y banderillers. — Se-gasta-Ruiz Guineuheta, Solo-Matas (a) Batlle, Bala-devidre (a) Trovador de Monserrat. Planetas (a) Breva d' Espartero. De Re-fa-cás (a) Article anyal, y alguns altres tots ells lleugers com lo suo, vius com la tinya y ab uns ulls com agullas de picar. Cadabú posarà un parell de *rehiletes* al toro que l' hi corresponga, s' entén si no cau ó no s' equivocan clavantsels ells ab ells.

Picadors. — N. General (a) Bum Bum. Si no arriban las picas al toro, hi arribaran las bombas. N. Pinyascos (a) Trompis. N. Tarragona (a) Cipayo, y N. Cap-de-viga (a) Tomátech.

Ademés de aquesta quadrilla, com que are el Tio Varillas, diu que es á la presó, l' em presa, desitjosa de que tot vagi como cal, ha

contractat una especie de Tio Varillas, que no 's mourá de la barrera, sino quan la salti 'l toro, á pesar d' esser inviolable y de no tenir que teme las sèvas banyas. Se diu Quico Sereno (a) Semi-rey, y 's distingirà de tots los seus companys, per dur una corona de paper daurat al front.

Després dels personatges de la quadrilla, es bo que 'l públich conegui 'ls toros que s' han de lidiar.

1.º *Duch de Dona-que-fer.* Gros, de lliuras, de molta perfidia, ab unes banyas endimoniadas. Es de casta francesa, y portará una divisa d' orleans del color dels Borbons.

2.º *Llagosta.*—Llauger, saltador, poruch, jove, aficionat á saltar la barrera y á fugir del lloch hont hi há pá tallat.

3.º *Fandango.*—Toro vell y divertit, de una ganaderia de Portugal, baylari, ab unes banyas com una casa, casat ab una vaca de teatro.

4.º *Ja-no-vá.*—Badell macaroni, jovenet, de pocas carns y molt poruch.

5.º *Niño Terso.*—Dú bigoti, de mirada recelosa, molt atrevidot. Se deixará posar banderillas de foch, no mes que per parodiar la Inquisició, y durá una divisa verda, color d' herba y d' esperança.

6.º *Sargento*—Badellet magris-colis, de cametas primas, ab banyas com las del seu pare, que quan se veurá percutit, se treurá un mocador blanch de la butxaca para aixugarse 'ls ulls.

La companyia matarà als 6 toros referits. No obstant, si 'l públich demana gracia per algun, sortirà 'l manso que se l' endurá al xiquero.

Lo manso 's diu *Agüelo*, portará l' esquella al coll, y anirà ab divisa dels colors nacionals. Encare que cap á sas vellesas siga manso, lo públich lo respectarà, perque á 'n al seu temps havia sigut un toro dels mes braus.

Lo públich demanarà un toro de gracia, segons costum de sempre.

L' empresa, desitjosa de satisfer las exigencies del públich ilustrat que va als toros, ha hagut de fer un viatje á Alemanya per trobar un verdader toro de gracia. Se diu: *Ole, ole, que no vinga.*

Lo públich tindrà dret de tirarli taronjas, ampollas de gaseosa, ventalls y fins de ferlo trossos, si 'l manso del seu pare no surt á temps de treure'l de la plassa.

Ab una companyia tant bona, ab una funció tant escullida, y això en una terra tant salada com l' Espanya, no tenen de faltarhi aplausos y gresca.

Una cosa tenim de observar. L' autoritat, sempre digne de respecte, ha prohibit que 's tirián á la plassa pells de taronjas ni tomàtechs perque la quadrilla ademés de ser molt susceptible, es molt desgraciada en això de donar reliscadas.

Apa, donchs, cap als toros y «viva el pueblu soberano!»

Mes ranxo.

En Soler y Matas per tot veu als Conceellers. Dimars en la sessió del Ajuntament se

tractà de si 's donarian ó no 48 pessetas á la Confrería de la Mare de Déu de la Concepció. En Cabot, que al cap de vall te un nom consonant ab Astarot, dimoni que fa de porter á l' infern, com es natural feu la contra á donar las 48 lepas á la Mare de Déu.

Pero en Soler y Matas, que no en vā te una creu de diamants al pit, y que estich segur que 'l dia de Carnastoltas va disfressar-se de Conceller, apoyantse en que 'ls Concellers donavan las 48 lepas, probà que 'l actual Ajuntament no podia menos que donarlas per ferse digne de sos avis.

Vaja, Sr. Soler y Matas, no vulgi fer lo maco, que 'ls Concellers no se n' anavan á Madrid ab un municipal darrera, no devian son nombrament al general Gaminde, ni duyan las patillas tan llargas com vosté.

En Napoleon havia ja enviat á buscar un batalló de *cipayos* pera formar son cos d' honor, cas de haverse declarat la guerra ab Prusia.

Al sol pensament de que se n' anavan á una terra en que tot es cervesa, molts d' ells se desmayaren, després d' haver escupit tres horas de carrera.

Se probà 'l *vinagre* y no 'ls pogueren retornar, se 'ls untá 'ls llabis ab *vi ranci* y ja obriren los ulls. Se 'ls donà un trago d' *ai-guardent* y ja foren homes.

Després dirán los enemichs dels *cipayos* que fan mes cas del vi que de l' *aigua-ardent*.

Vaja no dirán que en Prim, no siga un home de tesson, are que ha tingut prou forsa per somoure tota la Europa.

—Sí; pero encare no som allá hont anem, Sr. Lleó.

—¿Qué vol dir?

—Que en Prim, á causa de aquesta sacudida, pot molt bén caurer de cul.

Se murmura que si la candidatura de 'n *Trencaollas* fracassa, lo ministeri está decidit á risar la corona de l' Espanya.

Per si això succeix, en Montpensier recull fondos pera comprar tots los bitllets; mes en Figuerola, que per tocar las trampas se las heu ab los de las profesions de Corpus, diu que se 'n retindrà un, que tot justament serà l' afavorit ab la primera sort.

—A qui se 'l vendrà?

Mirin vostés si son xarriares la gent. Ara diuhens que 'n Prim vol passar contes ab Napoleon d' alló de Méjich, y que Napoleon ne vol passar ab lo rey de Prussia de la qüestió de Sadowa.

—No valdria mes, ja que de contes estan, que 'n passessin cada hu de ells ab sos pobles respectius? diuhens los desocupats.

Ah! no saben ells lo que son embolichs quant s' hu proposan com á cosa tan fácil.

Ara en lo lloch del escut d' Espanya que han deixat vuit las flors del lliri, hi posarem un aguilot del Rhin.

Hi vindrà bé. Quant en Figuerola no 'ns haurà deixat ni diners per anar á plassa, farem foch ab lo nou trono, lo rustirém y 'ns lo cruspirém.

Persupuesto que 'n Figuerola també tindrà de se á la part, lo mateix que en Prim, y Rivero; á 'n aquet li donarém las plomas, á 'n Joonet la sanch y á 'n Figuerola las potas ab unglas y tot.

—Y 'ls ossos á qui 'ls donarem?
Al primer candidat que abordi.

La ex-reina Cristina te polla.
Paciencia y que grati, que quan nosaltres tenim gana no 'ns queda altre recurs que badiallar.

Escriuen de Berlin que ja están embalant al nou rey d' Espanya. Diuhens que vindrà en lo tren de mercancies y á petita velocitat. L' Olózaga està decidit á tirarse á la via per fer descarrilar 'l tren. Aixó es patriotisme.

A D. Joan Prim.

A vos, Joan, home gran,
Lo de casaca brodada,
Lo de l' espasa encantada,
Lo de la sanch de Guzman;
Vull dirvos quatre rabons
Surtintme del meu ofici,
Y creguéu qu' es un patrici,
Aquet que us parla, dels bons.
Fa dos anys vareu tombar
Un trono corecat y vell,
Per aixecar sobre d' ell
Poder mes noble y mes clar;
—República! ab crit agut
Vos cridà la patria mia;
Vos diguéreu—Monarquia—
Y monarca no hieu tingut.
L' Italia y lo portugués
S' ens negaren ;quin agravi!
Y fins per reinarne, l' avi
Desprecià 'l trono promés.
Y fins avuy l' aleman
Ab modo que no 's perdonà
Desdenya nostra corona;
Medileu aixó, Joan.
Penseu que ja massa dura
La comedia del monarca,
Penseu que se 'us buida l' arca
Y 's consum nostra ventura;
Y penséu qu' en *Hola hola*
N' ha comés una gran falta
Ab una nació tan alta
Com es la nació espanyola;
Penseu que no 's cosa fina
Y es contrari á tota lleyn

Aixó d' aná á buscar rey
Com qui busca una propina;
Y després de pensar tal
Y meditar mas rahons,
¡Enrera preocupacions!
Donéunos la federal.
Com es que no deslligueu
Per respondre vostra llengua?...
Teniu por?... No crech tal mengua,
La por vos no coneixeu.
Pot ser s' ha begut l' istiu
Vostre bon enteniment?...
No ho puch creure; sou valent,
Y com á valent altiu.
Deixeu que ronquin, Joan,
Los tirans de lley divina,
Poseuvs la barretina
De Lincoln, Guillermo y Gran.
Teniu de Espanya l' pandero,
Sigueu bon republicá
Com ne sou bon catalá,
Digni l' que vulgui en Rivero.
Si molts ambiciosos son
Probeu que teniu pit noble;
Val mes l' aplauso de un poble
Que la corona del mon.
¡Cert que l' cor vos he tocat?...
Sou molt trempat, viva Deu!
Doneume la mà, encaixeu,
¡Salut y fraternitat!
Mes que miro!... quedeu mut
Y 'm poseu la cara séria!...
¡A vos també la miseria
Del mon, vos ha corromput!...
No voleu la federal
Y... la cosa es bastant xusca:
Busqueu un rey com qui busca
La pedra filosofal.
Joan, jo no entench aixó,
Joan, vos sou un misteri,
Joan, no teniu sanderi,
Joan, no teniu rahó,
Joan, lo poble 'us demana,
Joan, lo poble 'us espera,
Joan, no tornéu enrera,
Joan, no siguéu pavana;
Joan, la patria s' en vá,
Joan, república vé,
Joan, aixó no está bé
¡Joan monárquich!... Bá, bá, ba!...
Joan, no busquéu corona,
Joan, ab reys no m' hi fico,
Joan, que vos donan mico,
Joan, que vos donan mona;
Joan, sigueu home gran,
Joan, jo no sé que 'us costa,
Joan, ¿no torneu resposta?...
¡Deu vos perdoni, Joan!

Mes ranxo per variar.

Quan se parlava d' en Montpensier per rey, se feu ab exercicis de vocalisació la assimilació següent que, entre paréntesis, es una veritat veritable,

NO 'N POT SER.

Vostés dirán que es estrany que l' Brusi no digués res d' aquesta armonia imitativa....

No vehuen que son tots uns.

Tú, avuy als toros no hi anirà pas lo general Gaminde.

—¿Per qué?

—Perque diu que volia tirar bombas.

—¿Bombas? ¿Cóm s' enten aixó?

—Sí, home, bombas, quan sortirà l' toro de gracia.

—Vaja que aixó tindria tant poca gracia com lo desgracial bombardeig de llavors de las quintas.

Si no fossen los pares quantas desgracias succehirian.

Ve l' Duch de Génova. Los descamisats ja s' fregavan, las mans de gust, perque vaja, un dia com lo vint y nou de Setembre no s' pot celebrar sino haventhi un rey per destronar.

Pero surt la sèva mare, l' hi diu que si vol venir á Espanya, lo farà tancar al hospici, y 'ns quedem sense l' gustás de destronarlo.

Mes tart, fa pochs dias, ja 'ns sortia un altre candidat, cándido, com tots ells. Era alemany com en Maximiliano, y 'ls descamisats se reventavan de alegria. ¡Quina gresca s' preparava!...

Pero surt lo seu pare, l' agafa pel bras y no l' deixa venir. ¡Macaso ab ell!

Ja veurán; que portin la república, que sen se tenir mare, es la mare de tots. No tinguin por que ningú surti á deturarla!

Telégramas.

MADRID.

La candidatura de 'n Xeringa anantse 'n al Manzanares á buscar ayqua pera umplirse y esquitxar, ha relliscat, ha caygut y s' ha oegat.

En Montpensier torna á ternir esperansa. Avuy ha menjat escarola, amanida ab pebre y mostassa.

Se creu que 's netejarán las Corts.

En Prim avuy ha somniat ab la república. Pero la república l' hi ha fet molt mala cara.

Los carlins han sembrat una pila de camps de margaridas. D' aquí vé l' agitació que 's nota en diverses provincias de Espanya.

Ha sortit una tartrana cap á las Provin-

cias Vascongadas, per fer lo Niño Tercio la seva entrada triunfal á Espanya.

Si plou, naixerán bolets.

PARIS.

S' está armant á tota pressa al poble francés. Se l' arma, no ab fusells, sino ab ilusions.

Avuy en Napoleón ha donat una bofetada al retrato del rey Guillem de Prusia.

BERLIN.

S' está armant á tota presa al poble prusí. Se l' arma ab fusells y ab ilusions.

Avuy lo rey Guillem ha donat una bofetada al retrato de Napoleon.

ROMA.

S' ha declarat l' infalibilitat del Papa.

No obstant y aixó s' han fet venir fusells del nou sistema per defensar al Papa, si á n' en Garibaldi l' hi passa pel cap l' anar á Roma.

Diversions públicas.

TEATRO REAL.—Gran funció per avuy.

1.er Sinfonia de trompetas, timbals, tiros y canonadas. 2.º Lo drama de gran espectacle, de traidors y de molta sanch, titulat «Lo gat y 'l gos». S' estrenarán las ametalladoras, y un nou sistema per fer sortir llamepechs dels núvols de pòlvora; hi morirán una pila de comparsas; pero 'ls primers galans fugiran prudentament del camp de batalla. 3.er La pessa bufa titulada «La corona d' Espanya». En l' intermedi del drama á la pessa lo prestidigitador Sr. Figuerola escamotejará l' diners dels concurrents. Quan la gent se n' anirà, 's tocará la magnífica marxa «La monarquia se 'n va», música de l' Antonet y lletra de 'n Pitarra.

Entrada.—Un rey ó un ral.

TEATRO POPULAR.—Avuy no hi ha funció per darse lloch als ensaigs del nou espectacle «Lo plantejament de la República», que dintre pochs dias se posará en escena.

Sant y senya.—Prudencia y endavant.